

31998L0006

18.3.1998

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 80/27

**DIRECTIVA 98/6/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 16 februarie 1988
privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 129a alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (2),

în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 189b din tratat (3) și în temeiul textului comun aprobat de Comitetul de conciliere la 9 decembrie 1997,

(1) întrucât funcționarea transparentă a pieței și informațiile corecte sunt în folosul protecției consumatorului și al unei concurențe sănătoase între întreprinderi și între produse;

(2) întrucât consumatorilor trebuie să li se garanteze un nivel ridicat de protecție; întrucât Comunitatea trebuie să contribuie la acest lucru prin acțiuni specifice care sprijină și completează politica statelor membre privind furnizarea de informații exacte, transparente și clare consumatorilor despre prețurile și produsele care le sunt oferite;

(3) întrucât Rezoluția Consiliului din 14 aprilie 1975 privind un program preliminar al Comunității Economice Europene în vederea unei politici de protecție și informare a consumatorului (4) și Rezoluția Consiliului din 19 mai 1981 privind un al doilea program al Comunității Economice Europene pentru o politică de protecție și informare a consumatorului (5) prevăd stabilirea de principii comune pentru indicarea prețurilor;

(4) întrucât aceste principii au fost stabilite prin Directiva 79/581/CEE privind indicarea prețurilor anumitor produse alimentare (6) și Directiva 88/314/CEE privind indicarea prețurilor produselor nealimentare (7);

(5) întrucât legătura dintre indicarea prețului unitar al produselor și preambalarea acestora în cantități sau volume prestabilite corespunzătoare valorilor din intervalele adoptate la nivelul Comunității s-a dovedit a fi excesiv de dificil de aplicat; întrucât este astfel necesară abandonarea acestei legături în favoarea unui mecanism nou, simplificat, în interesul consumatorului, fără a aduce atingere normelor de standardizare a ambalării;

(6) întrucât obligația de a indica prețul de vânzare și prețul unitar contribuie substanțial la o mai bună informare a consumatorilor, acesta fiind cel mai ușor mod de a permite consumatorilor să evalueze și să compare prețul produselor într-o manieră optimă și, ca urmare, să facă alegeri în cunoștință de cauză pe baza unor comparații simple;

(7) întrucât, prin urmare, ar trebui să existe o obligație generală de a indica atât prețul de vânzare, cât și prețul unitar pentru toate produsele, cu excepția produselor vândute în vrac, la care prețul de vânzare nu poate fi determinat până când consumatorul nu indică ce cantitate de produs dorește;

(8) întrucât este necesar să se aibă în vedere faptul că anumite produse se vând de obicei în alte cantități decât la kilogram, la litru, la metru, la metru pătrat sau la metru cub; întrucât este astfel oportun să se permită statelor membre să autorizeze ca prețul unitar să se refere la o unitate cantitativă unică diferită, ținând seama de natura produsului și de cantitățile în care produsul se vinde de obicei în statele membre respective;

(9) întrucât obligația de a indica prețul unitar poate conduce în anumite situații la împovărarea excesivă a unor mici întreprinderi de desfacere cu amănuntul; întrucât statele membre ar trebui, prin urmare, să se abțină de la aplicarea acestei obligații pentru o perioadă de tranziție corespunzătoare;

(1) JO C 260, 5.10.1995, p. 5 și JO C 249, 27.8.1996, p. 2.

(2) JO C 82, 19.3.1996, p. 32.

(3) Avizul Parlamentului European din 18 aprilie 1996 (JO C 141, 13.5.1996, p. 191). Poziția comună a Consiliului din 27 septembrie 1996 (JO C 333, 7.11.1996, p. 7) și Decizia Parlamentului European din 18 februarie 1997 (JO C 85, 17.3.1997, p. 26). Decizia Parlamentului European din 16 decembrie 1997 și Decizia Consiliului din 18 decembrie 1997.

(4) JO C 92, 25.4.1975, p. 1.

(5) JO C 133, 3.6.1981, p. 1.

(6) JO L 158, 26.6.1979, p. 19. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 95/58/CE (JO L 299, 12.12.1995, p. 11).

(7) JO L 142, 9.6.1988, p. 19. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 95/58/CE (JO L 299, 12.12.1995, p. 11).

(10) întrucât statele membre ar trebui să aibă, de asemenea, libertatea de a renunța la obligația indicării prețului unitar în cazul produselor pentru care această indicare a prețului nu ar fi utilă sau ar putea să provoace confuzie, de exemplu atunci când indicarea cantității nu este relevantă pentru compararea prețurilor sau atunci când produse diferite sunt comercializate în același ambalaj;

(11) întrucât, în cazul produselor nealimentare, statele membre sunt libere, în vederea facilitării aplicării mecanismului existent, să întocmească o listă de produse sau categorii de produse pentru care obligația de a indica prețul unitar rămâne valabilă;

(12) întrucât reglementările la nivel comunitar pot asigura o informare uniformă și transparentă de pe urma căreia vor beneficia toți consumatorii în contextul pieței interne; întrucât abordarea nouă și simplificată este atât necesară, cât și suficientă pentru atingerea acestui obiectiv;

(13) întrucât statele membre trebuie să se asigure că sistemul are efectele dorite; întrucât transparența sistemului ar trebui păstrată și după introducerea monedei euro; întrucât, în acest scop, numărul maxim de prețuri care trebuie indicate ar trebui să fie limitat;

(14) întrucât o atenție specială trebuie acordată micilor întreprinderi de desfacere cu amănuntul; întrucât, în acest scop, în raportul său asupra aplicării prezentei directive care va fi prezentat la cel mult trei ani de la data menționată la articolul 11 alineatul (1), Comisia trebuie să țină seama în mod special de experiența acumulată de micile întreprinderi de desfacere cu amănuntul în ceea ce privește aplicarea directivei, privind, între altele, progresul tehnologic și introducerea monedei unice; întrucât, având în vedere perioada de tranziție menționată la articolul 6, acest raport ar trebui să fie însoțit de o propunere,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Scopul prezentei directive este acela de a specifica indicarea prețului de vânzare și a prețului pe unitate de măsură în cazul produselor oferite de comercianți consumatorilor pentru o mai bună informare a consumatorilor și pentru a facilita compararea prețurilor.

Articolul 2

În sensul prezentei directive:

- (a) *preț de vânzare* înseamnă prețul final al unei unități din produs sau al unei cantități date din produs, inclusiv TVA și toate celelalte taxe;
- (b) *preț unitar* înseamnă prețul final, inclusiv TVA și toate celelalte taxe, pentru un kilogram, un litru, un metru, un metru pătrat sau un metru cub din produs sau pentru o unitate cantitativă unică diferită care este folosită la scară largă și în mod obișnuit în statul membru respectiv pentru comercializarea unor produse specifice;
- (c) *produse vândute în vrac* înseamnă produse care nu sunt preambalate și sunt măsurate în prezența consumatorului;
- (d) *comerciant* înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce vinde sau oferă spre vânzare produse care intră în domeniul său de activitate comercială sau profesională;
- (e) *consumator* înseamnă orice persoană fizică ce cumpără un produs în scopuri care nu intră în domeniul său de activitate comercială sau profesională.

Articolul 3

(1) Prețul de vânzare și prețul unitar se indică pentru toate produsele menționate la articolul 1, indicarea prețului unitar fiind supusă dispozițiilor articolului 5. Nu este nevoie să se indice prețul unitar dacă acesta este identic cu prețul de vânzare.

(2) Statele membre pot decide să nu aplice alineatul (1) în cazul:

- produselor furnizate în decursul prestării unui serviciu;
- vânzărilor la licitație și vânzărilor de obiecte de artă și antichități.

(3) Pentru produsele vândute în vrac trebuie indicat doar prețul unitar.

(4) Orice reclamă care menționează prețul de vânzare al produselor menționate la articolul 1 trebuie să indice și prețul unitar sub rezerva articolului 5.

Articolul 4

(1) Prețul de vânzare și prețul unitar trebuie să fie clare, ușor de identificat și lizibile. Statele membre pot prevedea limitarea numărului maxim de prețuri care trebuie indicate.

(2) Prețul unitar se referă la o cantitate declarată în conformitate cu dispozițiile interne și comunitare.

În cazul în care dispozițiile interne și comunitare prevăd indicarea greutateii nete și a greutateii nete uscate pentru anumite produse preambalate, este suficient să se indice prețul unitar al greutateii nete uscate.

Articolul 5

(1) Statele membre pot renunța la obligația de a indica prețul unitar al produselor pentru care respectiva indicare nu ar fi utilă din cauza naturii sau destinației produselor sau ar putea crea confuzie.

(2) În vederea punerii în aplicare a alineatului (1), statele membre pot stabili, în cazul produselor nealimentare, o listă de produse și categorii de produse pentru care obligativitatea indicării prețului unitar rămâne în vigoare.

Articolul 6

În măsura în care obligația indicării prețului unitar ar reprezenta o împovărare excesivă pentru anumite mici întreprinderi de desfacere cu amănuntul, din cauza numărului de produse de vânzare, a zonelor de desfacere, a naturii și locului de desfacere, a condițiilor specifice de vânzare atunci când produsul nu este direct accesibil pentru consumator sau a anumitor forme de activitate, precum anumite forme de comerț itinerant, statele membre pot prevedea ca, pe o perioadă de tranziție care urmează datei menționate la articolul 11 alineatul (1), să nu se aplice, sub rezerva articolului 12, obligația de a indica prețul unitar al produselor, altele decât cele vândute în vrac, care se vând în aceste întreprinderi.

Articolul 7

Statele membre iau măsurile necesare pentru informarea tuturor persoanelor interesate în legătură cu măsurile legislative interne adoptate pentru transpunerea prezentei directive.

Articolul 8

Statele membre stabilesc sancțiuni pentru încălcarea dispozițiilor de drept intern adoptate în vederea aplicării prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 9

(1) Perioada de tranziție de nouă ani menționată la articolul 1 din Directiva 95/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din

29 noiembrie 1995 de modificare a Directivei 79/581/CEE privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor alimentare și a Directivei 88/314/CEE privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor nealimentare⁽¹⁾ se prelungește până la data menționată la articolul 11 alineatul (1) din prezenta directivă.

(2) Directivele 79/581/CEE și 88/314/CEE se abrogă cu începere de la data menționată la articolul 11 alineatul (1) din prezenta directivă.

Articolul 10

Prezenta directivă nu împiedică statele membre să adopte sau să mențină dispoziții mai favorabile și în ceea ce privește informarea consumatorilor și compararea prețurilor, fără a aduce atingere obligațiilor care le revin în conformitate cu tratatul.

Articolul 11

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 18 martie 2000. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Dispozițiile adoptate se aplică începând cu data menționată.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Statele membre comunică dispozițiile care reglementează sancțiunile prevăzute la articolul 8 și orice modificări ulterioare ale acestora.

Articolul 12

Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului, la cel mult trei ani de la data menționată la articolul 11 alineatul (1), un raport detaliat asupra modului de aplicare a prezentei directive, în special asupra modului de aplicare a articolului 6, însoțit de o propunere.

⁽¹⁾ JO L 299, 12.12.1995, p. 11.

Pe această bază, Parlamentul European și Consiliul reexaminează dispozițiile articolului 6 și decid în conformitate cu tratatul, în termen de trei ani de la prezentarea de către Comisie a propunerii menționate la primul alineat.

Articolul 13

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 14

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 16 februarie 1998.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. M. GIL-ROBLES

Pentru Consiliu

Președintele

J. CUNNINGHAM
